

Istentisztelet – 2022. augusztus 7-én

Beírva a Bárány életkönyvébe

Énekek: 410 184 392 251,8 295

Lekció: Jel 21,9-27 Az új Jeruzsálem

9 És jött egy a hét angyal közül, akiknél a hét pohár volt, telve a hét utolsó csapással, és így szólt hozzám: Jöjj, megmutatom neked a **menyasszonyt, a Bárány feleségét**. **10** Elvitt engem **lélekben** egy nagy és magas hegyre, és megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, **11 telve Isten dicsőségével; ragyogása** hasonló volt a legértékesebb **drágakőhöz, a kristályfényű jáspishoz**, **12** fala nagy volt és **magas, tizenkét kapuja volt, előttük tizenkét angyal**, és a kapukra nevek írva, Izráel fiai **tizenkét törzsének** nevei: **13** kelet felől három kapu, észak felől három kapu, dél felől három kapu, és nyugat felől három kapu. **14** A város falának **tizenkét alapkőve** volt, és azokon a Bárány tizenkét **apostolának tizenkét neve**. **15** Aki velem beszélt, annál volt egy arany mérővessző, hogy megmérje a várost, annak kapuit és falát: **16** a város **négyszögletű** volt, és a hossza annyi, mint a szélessége; és megmérte a várost a mérővesszővel: **tizenkétezer futam**, hossza, szélessége és magassága egyenlő. **17** Megmérte a falát is: száznegyvennégy könyök, emberi mértékkel, amely az angyalé is. **18** **Falának építőanyaga jáspis, és a város színarany**, tiszta üveghez hasonló. **19** A város falának **alapkőveit mindenféle drágakő ékesítette**: az első alapkő jáspis, a második zafír, a harmadik kalcedon, a negyedik smaragd, **20** az ötödik szardonix, a hatodik karneol, a hetedik krizolit, a nyolcadik berill, a kilencedik topáz, a tizedik krizopráz, a tizenegyedik jácint, a tizenkettedik ametiszt. **21** A tizenkét kapu **tizenkét gyöngy** volt, a kapuk mindegyike egy-egy gyöngyből, és a város **utcája színarany, mint az átlátszó üveg**. **22** **Nem láttam templomot a városban**, mert a mindenható Úr Isten és a Bárány annak a temploma. **23** És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak neki, mert **az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány**: **24** a népek az ő világosságában fognak járni, és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket. **25** **Kapuit nem zárják be nappal, éjszaka pedig nem lesz**. **26** A népek oda viszik be kincseiket és gazdagságukat, **27** **tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe**.

Alapige: Jel 21,27 – Beírva a Bárány életkönyvébe

„tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem csak azok, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe”

Kedves Testvéreim!

Az igét hallgatva fontos tudnunk, hogy ez a különleges leírás nem riport, nem is helyszíni tudósítás, hanem egy **prófétai látomás**. Benne a látnok próbálja szavakba foglalni, megjeleníteni, elképzelhetővé tenni azt, ami földi halandó számára elképzelhetetlen. Hiszen itt láthatjuk mennyire igaz, hogy „Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el Isten az őt szeretőknek.” (1K 2,9)

Amit képet alkotva, János leír, annak üzenetértéke van. Városról szól, ami az állandóságot jelenti a Biblia világában, a vándorélettel, sátorral szemben. „Ezért *nem szégyelli Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített*” – olvassuk a Zsidókhoz írt levélben a hit hőseivel kapcsolatban (11,16). A hit emberei mindig efelé a cél felé haladtak, a boldog ki- és beteljesedés, az Istentől készített végső hely és állapot felé. Mondhatjuk így is: **a menny felé.**

Ez a város azonban egészen más, mint az emberi lakóhelyek. A mennyből szállt alá. Egyúttal a menyasszony, a Bárány felesége. Vagyis különösen szoros közösségben van a Baránnal, a megdicsőült Krisztussal. A mennyei Jeruzsálem nem más, mint az Ő gyülekezete. Azok közössége, akik hittek Jézus Krisztusban, Vele jártak, Vele éltek, Hozzá tartoztak, Hozzá érkeztek meg a földi lét után.

A Jelenések könyve keletkezésének idején az **üldözött keresztyének** voltak ezek. Ők, akik vállalták a szenvedést, és nem magukat akarták minden áron megmenteni, hanem készek voltak az életüket elveszíteni, hogy Krisztust megnyerjék. Életükkel, hűségükkel pecsételték meg hitüket és hálájukat azért, amit az Úr Jézus Krisztus végzett el értük a **golgotai kereszten**: szeretetébe fogadta őket, megmosta, megtisztította őket bűneikből. Az életükben beteljesedett, hogy Ő helyet készített nekik, amint az megígérte, és üdvösséggé lett reményük, égi látássá hitük.

Lettek a Bárány menyasszonyából, aki a **küzdő, szenvedő egyház**, a Bárány feleségévé, aki a **megdicsőült, üdvözült egyház**. Vagyis az ígélet beteljesedett, teljes közösségre jutottak Megváltójukkal. Hiszen a látnok bemutatta a korábbi fejezetekben a küzdő egyházat, látta a Bárány menyegzőjét, és most a beteljesülést: A mennyei Jeruzsálem a Bárány felesége.

A leírás azért teszi olyan különössé a mennyei várost, mert nem kézzelfogható földi kategóriákban tárja elénk **Isten dicsőségét**. Különös a város alaprajza, ill. alakja és a mérete is. Kocka alakja – hiszen szélessége, hosszúsága, magassága (!) is egyforma – a Szentek szentjére utal, akár a szent sátorra, akár a templomra gondolunk. A Szentek szentje pedig mindig **a mennyre, Isten szentségére, tökéletességére és tisztaságára emlékeztetett**. Azért is nem léphetett be oda ember, csak a főpap évente egyszer az előírt áldozattal, mert emlékeztetett arra, hogy a bűn miatt az ember ki van zárva a mennyből, Isten dicsősége helyéről. De ahonnan az ember ki volt zárva, az most elérhető az Úr Jézushoz hű gyermekei számára. Méretei, a tizenkétezer futam, azaz 2400 kilométer minden irányba hatalmas terület, amihez képest a 70 méter magas fal elenyésző.

A hallottak alapján megállapíthatjuk, hogy a várost **tökéletes tisztaság és világosság** jellemzi, csupa **rendkívüli érték** az építőanyaga, ami mind-mind **Isten dicsőségét** mutatja. **Kristály, drágakövek, arany**, még hozzá átlátszóan tiszta, mint az üveg, az utcák is... értjük a szavakat, de igazán **elképzeln** **nem is lehet**, csak érzékelni, hogy mindez **meghaladja az értelmünket**, fölötte van érzékeinknek.

Kedves Testvéreim! Nem rég olvastuk Ezsdrás és Nehémiás könyvét, ennek fényében érdekes most a falakról, kapukról olvasni itt is. Mert ugyan itt is vannak, de

másképp, mint a földi Jeruzsálemben, hiszen ez már a **megdicsőült egyház képe**. A falak magasak, ezeket a kapukat nem zárják be nappal, éjszaka meg nem lesz. Ugyanis *Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány*. Tehát már más a kapuk szerepe meg a falé is. Nem szűrőként működik, és nincs ellenség meg veszély sem.

Olvastuk, hogy a kapukra nevek vannak írva, Izráel fiai **tizenkét törzsének** nevei. A város falának tizenkét alapköve volt, és azokon a Bárány **tizenkét apostolának** tizenkét neve. Jó így **együtt** látni az ószövetségi és az újszövetségi egyház alapját képező választottakat, elhívottakat. Itt a falak szerepe, hogy behatárolják, mi van kívül, és mi belül. A kapukon pedig be lehet jönni – hiszen rosszsándékú érkező itt már nincs, mindenki más előtt pedig a kapuk nyitva vannak. Ki is lehet menni, ki-be járni, hívogatni. Mert az elhatárolódás nem elzárkózás. A gyöngykapukban az angyalok már nem lángoló pallossal a kezükben állnak, mint annak idején az Éden kertje bejáratánál.

Kedves Testvéreim, miről szól, mit üzen nekünk Isten ezen a képen keresztül? Hogyan lehet közünk ehhez a csodálatos ígérethez, hogyan tudjuk ezt hitben elfogadni a magunk számára? Vajon bárki, bárhol és bármikor biztos lehet benne, hogy ez rá is vonatkozik? Nem. De számunkra azért íratott meg, hogy keressük és elfogadjuk azt a kegyelmet, amellyel Isten minket megszólít, amit nekünk is kínál, hogy az üdvösség ígértét hittal megragadhassuk.

*„Tisztátalanok pedig nem jutnak be oda, sem olyanok, akik utálatosságot vagy hazugságot cselekszenek: hanem **csak azok**, akik be vannak írva a Bárány életkönyvébe”*. Ez az a fontos üzenet, ami elmondja, hogyan lehet mindez a miénk is. Kik juthatnak be oda? Kik alkotják azt a közösséget, amely a Bárány menyasszonya, ill. felesége? Azok, azok mehetnek be, **akiknek neve be van írva a Bárány életkönyvébe**. Viszont, *„Ha valaki nem volt beírva az élet könyvébe, az a **tűz távába** vettetett*. (Jel 20,15) Ez a második halál, a végleges/örök kárhozat-állapot. Azért jött Jézus, hogy ettől megmentsen azért állt a keresztnél a Golgotán azért szenvedett rajta, hogy jogot biztosítson az üdvösségre azoknak, akik elfogadják.

Az *élet könyve* kifejezéssel egyetlen igehely kivételével (Fil 4,3 - *akik együtt küzdöttek velem az evangéliumért... akiknek a neve benne van az élet könyvében*) csak a Jelenések könyvében találkozunk. Mondhatnánk, ez egy születési anyakönyv, ahol a Krisztusban újjászületettek vannak beírva. Következésképpen azokra vonatkozik, akiknek az **Ő vére szerint közük van az Úr Jézus Krisztushoz**, vagyis akik az **Ő vére** által elfogadták bűneik bocsánatát, akik megmosták és megfehéřítették ruháikat a **Bárány vérében**. Sokféle könyvben rangot jelent az embernek, ha szerepel ott a neve. De az élet könyvéhez egyetlen más könyv sem fogható. Hiszen ez a bejegyzés érvényes az örökkévalóságban, sőt feltétele annak, hogy a név viselője Isten országába léphessen.

Kedves Testvéreim! Két dolgot érthetünk meg ebből:

1. Nincs más mód a mennybe jutásra. Ezt nem lehet eleget hangsúlyozni, Jézus mondja: **én vagyok az út**. És nincs más út, **nincs más név**, amely által

üdvözülhetünk. Hiába reménykedni, bizakodni, építeni bármi másra... Lehet valaki képes nagy dolgokra, alkothat értékeket, lehet híres tudós, feltaláló, de akár sikeres lelkipásztor is, szétszthatja magát... ha a neve nincs beírva az élet könyvébe, ha nem nyert új életet az Úr Jézus Krisztus vére által – minden tudása, ismerete, igyekezete, jósága, áldozata kevés. Ezekért nem mehet be oda. Egyedül csak azért, ha az Úr Jézus megnyitotta a számára az utat, ha beírhatta a nevét az élet könyvébe, mint aki Tőle és Átala született, mint aki valóban új életet kapott Tőle.

2. A Jézus által adott lehetőségből **nincs senki kizárva** sem származási, faji, vagy bármi egyéb okból, netén a múltja miatt. Ezért ez az ige ma hívogató. Egyikünk sincs hátrányos helyzetben, senki sem másodrangú vagy esélytelen. Aki keresi, hívja, igényli Őt, az megtapasztalja, hogy milyen nagy iránta az Úr Jézus szeretete. Helyettes áldozatával elhozta az életet, az örök életet. Azt akarja, hogy ne csak erre a földi életre nézve reménykedjünk Őbenne, hanem tudjuk belé vetni bizalmunkat, amíg csak szükséges.

Kedves Testvéreim! A prófétai látomások intelemként szolgálnak, javunkra íratnak meg. Még nem teljeselek be, de a vég felé haladunk. Jelenleg még hívogató üzenet ez. Ezért hirdethetjük és hallhatjuk még a hívást, az ígéretet, hogy mit készített Isten az Őt szeretőknek. Boldog jog és kiváltság Őt szeretni – szeretni azt, Akit értünk küldött, nekünk adott, szeretni Őt, aki mindent magára vállalt. Szeretni – elfogadni, Eléje borulni és Rábízni magunkat. Az ének szavaival:

1. Jézus vére oly csodálatos! Mert a Bárány legyőzte a Sátán erejét, Jézus vére oly csodálatos.

2. Jézus vére bűntől megtisztít! Mert a Bárány legyőzte a bűnnek erejét, Jézus vére bűntől megtisztít.

3. Jézus neve oly csodálatos! Mert a Bárány nevére meghajlik minden térd, Jézus neve oly csodálatos.

– hajoljon meg Előtte a mi térdünk is... *Ámen*